

หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน

เหยี่ยวกลาหม

โอกาสของนาย

หน้าที่ตำแหน่งนั้นอาจทำให้คนกำริบ การหลงยึดหลงติดกับตำแหน่งจึงมักไม่เป็นประโยชน์แก่องค์กร

ในราชการตำรวจชวนให้ตำรวจติดหล่มหลงกับตำแหน่งมาก เพราะเป็นตำแหน่งที่มีอำนาจ มียศชวนให้ยึด

ยึดแล้วก็ลืมนาน!

ในวงการตำรวจที่ผ่านมาจะสังเกตพบว่า ผู้บังคับบัญชาระดับสูงมักให้ความสนใจกับ "งานแกลงข่าว" เป็นพิเศษไม่แยกแยะว่างานใดสำคัญควรแกลงเอง หรือปล่อยให้ผู้ใต้บังคับบัญชาดำเนินการไปตามหน้าที่

ผู้บังคับบัญชาของตำรวจนิยมออกโรงแกลงข่าวเสียเองตั้งแต่เรื่องสากระเบือยันเรือรบ จนดูประหนึ่งว่าการแกลงข่าวกลายเป็น "งานหลัก" ของผู้บังคับบัญชาระดับสูงไป

ส่วนงานบริหารจัดการ งานซึ่งต้องอาศัยผู้มีอำนาจหน้าที่เหนือกว่าช่วยแก้ปัญหาให้แก่ผู้ปฏิบัติหรือหน่วยปฏิบัติซึ่งยังเต็มไปด้วยปัญหาและความขาดแคลนนั่นกลายเป็นงานที่ถูกปล่อยปละละเลยเป็นปัญหาค้างเก่าที่ไม่ได้ชำระสะสางมานานนับสิบๆ ปี ก็ยังแก้ไม่ตก

หน้าที่จึงไม่ได้ทำ กลับไปทำสิ่งซึ่งไม่ใช่หน้าที่?

ผู้บังคับบัญชาจึงมักเป็นเพียงบุคคลที่ผลัดกันขึ้นมานั่งปลานปลื้มกับตำแหน่งอยู่ชั่วครั้งชั่วคราวแล้วก็จากไป

ถึงจะเคยขึ้นเป็นไม่เคยมีอำนาจอย่างไร เมื่อถึงเวลาก็ต้องจากไป

ถึงจะเคยเป็น ผบ.ตร. อยู่ได้ไม่นานก็ต้องกลายเป็นอดีต เคยเป็น ผบช.อยู่ครู่เดียวก็กลายเป็นอดีต ผบช.จะเป็น ผบก.หรืออะไรก็ตาม ชั่วครู่ยามก็กลายเป็นอดีตไม่มีมรดกถาวร

แต่ก็หลงติดกันหัวปักหัวปำ ยึดมั่นไว้เหนียวแน่นทั้งที่รู้ว่ามันไม่ใช่ของจริง

ของจริงคืองานกลับไม่ทำ!

ของจริงอันเจ็บปวดก็คือ ทุกวันนี้ตำรวจมีแนวความคิดว่า การเป็นผู้บังคับบัญชา ไม่ว่าระดับหัวหน้าโรงพัก หัวหน้าตำรวจจังหวัด ผู้บัญชาการ หรือตำแหน่งใดก็ตาม ตำแหน่งกลายเป็นเรื่องของโชคสลาภวาสนา

เป็นโอกาสที่น้ำขึ้นต้องรีบตัก!

ใครพูดถึงเรื่องงานก็บ้า!!

ในหน่วยงานตำรวจจึงมีผู้บังคับบัญชาประเภทมุ่งดักดวงเอาจากหน่วยงานและผู้ใต้บังคับบัญชาเต็มไปหมด

อย่ามัวแต่ไปแกลงข่าวอยู่เลย ช่วยกันปรับเปลี่ยนวิธีคิดและการปฏิบัติให้ห่างจาก ป.ป.ช.จะดีกว่า !?!!